

Der er ikke nedskæringer på det her område, når man samlet set kigger på kommunerne. Der er faktisk flere midler at gøre godt med. Det er også det, man kan se, når man kigger rundt omkring på de fleste kommuner, nemlig at der er en stigning i udgifterne i de fleste af kommunerne. Der kan være enkelte kommuner, hvor der er udsving, men hvis der er nedgang nogle steder, så må det jo opvejes af endnu større vækst andre steder, for samlet set er der vækst.

Til hr. Nicolai Wammen: Jeg synes, det er helt rigtigt, at man nu kan se virkningerne af regeringens politik. Det kan man gøre på sygehusventelisterne, der rasler ned, og det kan man gøre på ældreområdet, hvor de ældre får øget frit valg, det kan man gøre på børneoplysningsområdet, hvor det nu bliver muligt at vælge børneoplysning på tværs af kommunegrænser, hvor der er større frihed til forældre til at indrette deres egen form for børneoplysning med hensyn til, hvordan de ønsker, at deres barn skal passes osv.

Når hr. Nicolai Wammen og Socialdemokratiet mener, at det er helt umuligt og uladssiggørligt for kommunerne, sådan forstod jeg hr. Nicolai Wammen, at komme ned på en vækst på 0,5 pct., så er det jo bare den samme vækstrate, som SR-regeringen selv foreslog, blot fremrykket et enkelt år.

Mener hr. Nicolai Wammen dermed, at det, SR-regeringen foreslog, var helt urealistisk at opnå?

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Der er ingen tvivl om, at også de rammer, som SR-regeringen lagde for kommuner og amter, var snævre, men de var fair, og derfor er det jo også, situationen er så vanskelig nu, hvor regeringen med støtte af Dansk Folkeparti skærer yderligere i mulighederne.

Jeg kan forstå, at hr. Kristian Jensen ikke vil kommentere formanden for Kommunernes Landsforenings, en anden Venstremands, udtalelser. Man lader, som om de ikke eksisterer, selv om han klart og tydeligt siger, at der er problemer med at overholde lovens minimumskrav. Vi snakker slet ikke om, at servicen skal blive bedre, men her sender Venstres førstemand i kommunerne et klart signal, og det må hr. Kristian Jensen da forholde sig til. Han kan også læse en meddelelse af Ritzaus Bureau den 27. marts 2003, hvor Kristian Ebbensgaard, en anden fremtrædende Venstremand og formand for

Amtsrådsforeningen, også retter en hård kritik mod regeringen for ikke at have sammenhæng mellem det, den lover, og de økonomiske muligheder, den giver. Det vil jeg også gerne høre en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tvivler på, at min mor bliver overbevist, uanset hvor mange tal og kurver hr. Kristian Jensen eller regeringen fremkommer med, for virkeligheden, sådan som den opleves og den mærkes, er nemlig en anden. Jeg synes, hr. Nicolai Wammens citater af amternes og kommunernes førstemand taler deres tydelige sprog, og jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringen ikke kan forholde sig til den virkelighed, der findes ude i amterne og kommunerne. Det er det ene, som jeg synes vi skal have draget lidt mere frem.

Det andet er: Hvordan ser Venstre i perspektivet mulighederne for at indfri minimumskravet, hvis vi kan kalde det sådan, i 2010-planen for en merbeskæftigelse på 85.000? Hvordan vil man nå det med den aktuelle udvikling, vi ser?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg håber, hr. Nicolai Wammen på et tidspunkt vil skrive debatten her ud og gennemlæse den, for så tror jeg, hr. Nicolai Wammen måske vil trække lidt på smilebåndet af det, hr. Nicolai Wammen selv har sagt.

Der blev sagt, at det, Socialdemokratiet melder ud, er snævre, men fair rammer, og det vil sige, at det er en snæver, men fair ramme, når man i 2006 har en vækst på 0,5 pct. Men når man havde præcis den samme ramme 1 år tidligere, i 2005, var det helt forfærdeligt. Så kunne man slet ikke leve op til noget som helst, og så var det et problem at leve op til de minimumskrav, der er i lovgivningen. Det holder jo ikke. Hvis der er en ramme på 0,5 pct., er den lige snæver og lige fair, hvad enten den er foreslået af Socialdemokratiet eller af den nuværende regering.

Vi synes rent faktisk, det var en glimrende plan, Socialdemokratiet lagde frem, og det var derfor, vi anerkendte den fra starten. Det gentog vi efter regeringsskiftet, og det gentager vi fortsat. Vi har flyttet marginalt i to vækstår, nemlig 2004 og 2005, hvor vi har rykket Socialdemokratiets krav et enkelt år frem, og hvor vi har fastholdt væksten fra det ene år til næste år, og derfor er der ikke noget med, at vi skulle lægge an-